

PAPROCIANY (6) ai

Tekst nie oznacza pochyleń; pierwsze a oraz o prawdopodobnie jasne (tak w paproć).

sg [m N paprociany.] ◊ f N paprocian(a) (3). ◊ I paprocianą (1). ◊ m a. n G paprocian(e)go (1).
◊ pl N subst paprocian(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Przymiotnik od „paproć” (6) :

a. Będący częścią paproci (2) :

Wyrażenia: »korzeń (a. korzenie) paprociany(-e)« (1): Też proch wczyniony s korzenia paprocianego [...] wyfufza y goij ią [fistulę] mocznie. *FalZioł* I 55d; [*UrządowHerb* 140a].

»listki paprociane« (1): lińtki paprociane poki fą zielone á młode barzo/ gdy będą wwarzone á iedzione otwiera żywoth czyniącz ítholcze *FalZioł* I 55d.

b. Sporządzony z paproci (4) :

Wyrażenie: »wodka paprociana« [szyk 3:1] (4): PAprociana wodka ieft niemałey ciepłosci [...] / chrobaki w człowiecze zabija *FalZioł* II 10b, +5c, II 10b, c.

Cf **PAPROCIOWY, PAPROTNY**

ZCh